

TRANZACȚII

I. OBIECTIVE

1. Tranzacții - concepte și mecanisme
2. Elemente de programare a unei tranzacții în limbajul SQL

II. FUNDAMENTARE TEORETICĂ

2.1. CONCEPTE ȘI MECANISME

În mod obișnuit, un sistem/aplicație cu baze de date deservește mai mulți utilizatori care accesează concurrent datele din tabele. Accesul concurrent al utilizatorilor este asigurat prin capacitatea de *multiprogramare a sistemului de operare* al calculatorului, fapt ce permite execuția concurrentă a mai multor procese și prin *suportul pentru concurență oferit de către Sistemul de gestiune a bazei de date*. Accesul concurrent al mai multor utilizatori la datele memorate în tabelele unei baze de date *necesită tehnici de menținere a consistenței (corectitudinii) și a siguranței datelor* memorate. Menținerea consistenței bazelor de date în situația în care mai mulți utilizatori le accesează concurrent și în condițiile în care pot să apară erori de funcționare (defecte) ale sistemului de calcul se bazează pe *conceptul de tranzație* care va fi prezentat în secțiunea următoare.

O tranzație este o unitate logică de prelucrare indivizibilă (atomică) a datelor unei baze de date, prin care se asigură consistența acesteia. În principiu, orice execuție a unui program care accesează o bază de date poate fi considerată o tranzație, dacă baza de date este într-o stare consistentă, atât înainte, cât și după execuție. O tranzație trebuie să asigure consistența bazei de date indiferent dacă a fost *executată individual sau concurrent* cu alte tranzații, precum și în condițiile în care au apărut erori în cursul execuției tranzației.

Cele mai importante proprietăți ale tranzațiilor sunt identificate prin acronimul ACID ce reprezintă :atomicitate, consistență, izolare și durabilitate. Semnificația acestor proprietăți este următoarea :

- **Atomicitatea** (atomicity) este proprietatea unei tranzații de a reprezenta o unitate de execuție indivizibilă, adică de a executa "totul sau nimic". Dacă o tranzație este întreruptă dintr-o cauză oarecare, atunci sistemul SGBD va asigura, după eliminarea cauzei care a întrerupt executarea tranzației, *fie completarea și validarea tranzației, fie abandonarea tranzației și anularea tuturor efectelor acțiunilor acesteia până în momentul întreruperii* apărute.
- **Consistența** (consistency) unei tranzații referă proprietatea acesteia de a efectua *modificări corecte* ale bazei de date. Cu alte cuvinte, o tranzație transformă baza de date dintr-o stare consistentă în altă stare consistentă.
- **Izolarea** (isolation) este proprietatea unei tranzații de a *face vizibile modificările efectuate numai după ce a fost validată (committed)*. Dacă în acest timp sunt executate alte tranzații concurente, acestea nu "văd" modificările parțiale efectuate de tranzația respectivă până în momentul încheierii-validării tranzației.
- **Durabilitatea** (durability, sau permanența - permanency) este proprietatea prin care, după validarea unei tranzații, modificările efectuate de aceasta în baza de date *nu vor mai fi pierdute* datorită unor defectări ulterioare a sistemului. Proprietatea de durabilitate este asigurată prin metode de refacere (recovery) ale sistemului SGBD.

Tehnici de control a concurenței. Controlul concurenței se poate realiza prin protocoale (set de reguli) impuse tranzațiilor astfel încât, dacă acestea sunt respectate de fiecare tranzație, orice planificare în care astfel de tranzații participă, este serializabilă deci corectă.

Cele mai utilizate tehnici de control a concurenței sunt cele *bazate pe blocare* prin intermediul lacătelor (*locking techniques*) și cele bazate pe *marcaje de timp (timestamps)* și vor fi descrise sumar, astfel :

- Un lacăt (*lock*) este o variabilă asociată cu un *articol al unei baze de date* (poate fi câmp, tuplă, grup de tuple, tabelă) care descrie starea acelui articol în raport cu operațiile care se pot aplica acelui articol.
- *marcaj de timp* este un identificator unic al unei tranzații, creat de Sistemul de gestiune a bazei de date, care se bazează pe *timpul de start* al tranzației. Controlul concurenței tranzațiilor bazat pe marcajele de timp se realizează impunând anumite condiții ordinii de accesare a articolelor în funcție de acestea.

Aplicațiile de baze de date au un *control limitat* asupra opțiunilor de gestiune a tranzațiilor prin intermediul unor comenzi SQL standardizate, mecanismele enunțate fiind integrate în Sistemul de gestiune a bazei de date, într-o componentă specifică, numită *managerul de tranzații*.

2.2.INSTRUCTIUNI SQL PENTRU CONTROLUL TRANZACȚILOR

În situația în care mai multe instrucțiuni trebuie realizate împreună , acestea vor fi grupate în cadrul unei tranzații.

Comanda SQL de specificare a unei tranzații este :

```
START TRANSACTION
    [transaction_characteristic [, transaction_characteristic] ...]

transaction_characteristic: {
    WITH CONSISTENT SNAPSHOT
    | READ WRITE
    | READ ONLY}

BEGIN [WORK]
COMMIT [WORK] [AND [NO] CHAIN] [[NO] RELEASE]
ROLLBACK [WORK] [AND [NO] CHAIN] [[NO] RELEASE]
    SET autocommit = {0 | 1}
```

O tranzație este marcată prin intermediul instrucțiunii START TRANSACTION sau BEGIN [WORK]. Instrucțiunile din cadrul acesteia vor fi executate împreună în momentul în care se apelează instrucțiunea COMMIT ,sau se va reveni la starea anterioară acesteia dacă se apelează ROLLBACK. În cadrul unei tranzații modul autocommit (marcarea modificărilor pe discul local imediat ce este emisă o anumită instrucțiune) - activat în mod implicit - este dezactivat pe toată perioada acesteia.

Modificarea acestui comportament se poate controla prin intermediul variabilei de sesiune *autocommit*.

În MySQL nu se pot realiza tranzații imbricate deși alte SGBD permit acest lucru (Oracle,MSSQL), reprezentând în acest sens o limitare pentru anumite contexte logice mai complexe. O astfel de tentativă va rezulta în terminarea tranzației vechi și începerea unei noi tranzații. Clauza AND [NO] CHAIN specifică faptului că se va realiza sau nu încă o tranzație cu același nivel de izolare odată ce sunt

executate instrucțiunile COMMIT sau ROLLBACK. Clauza [NO] RELEASE indică faptul că se dorește sau nu deconectarea sesiunii curente odată ce sunt executate instrucțiunile COMMIT sau ROLLBACK.

De asemenea, se pot specifica proprietăți ce controlează caracteristicile tranzacției:

- WITH CONSISTENT SNAPSHOT - realizează o citire consistentă dacă nivelul de izolare al tranzacției permite acest lucru;
- READ WRITE (implicit) - permite tranzacției să modifice sau să obțină drepturi de blocare (pentru operații de citire sau scriere) asupra tabelor bazei de date
- READ ONLY - restricționează tranzacția de la a modifica sau de a obține drepturi de blocare asupra tabelor tranzacționale sau non-tranzacționale care sunt vizibile la nivelul altor tranzacții.

O tranzacție poate fi împărțită în mai multe zone, delimitată de așa-numitele puncte de salvare (*eng.* save-points), prin intermediul comenzii SAVEPOINT identifier. Astfel, se reține starea de la un anumit moment de timp la care se poate reveni prin instrucțiunea ROLLBACK [WORK] TO

[SAVEPOINT] identifier. Realizarea acestei operații nu este însă echivalentă cu realizarea tranzacției, ci doar revenirea la o anumită situație, cu pierderea punctelor intermediare ulterioare.

Eliminarea unui astfel de marcaj se realizează prin comanda RELEASE SAVEPOINT identifier.

Comanda SET TRANSACTION stabilește proprietățile tranzacțiilor și admite următoarele opțiuni de setare a modului de gestiune a tranzacțiilor:

```
SET [GLOBAL | SESSION] TRANSACTION
    transaction_characteristic [, transaction_characteristic] ...
```

```
transaction_characteristic: {
    ISOLATION LEVEL Level
    | access_mode}
Level:
{
    REPEATABLE READ
    | READ COMMITTED
    | READ UNCOMMITTED
    | SERIALIZABLE}
access_mode: {
READ WRITE
    | READ ONLY}
```

Semnificația parametrilor din comandă de stabilire a proprietăților tranzacției sunt :

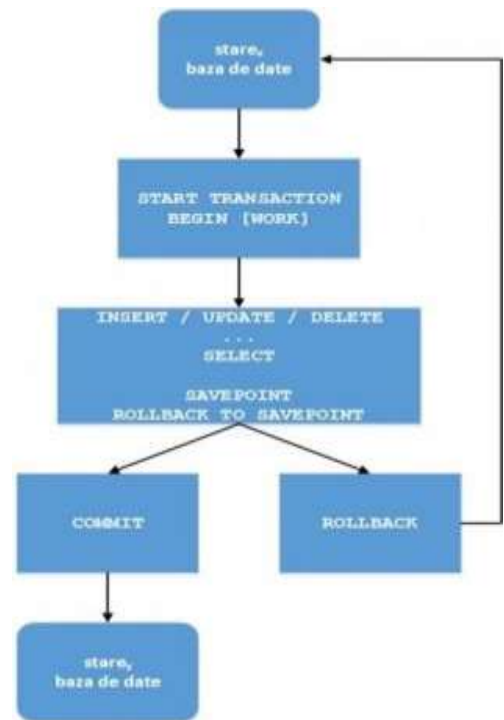

Figura 1

- Nivelul de izolare a tranzacțiilor (ISOLATION LEVEL) cu valorile posibile, de la cel mai slab către cel mai puternic restrictiv: READ UNCOMMITTED, READ COMMITTED, REPEATABLE READ, SERIALIZABLE.
- Modul de acces la articole - cu valorile posibile READ ONLY, READ WRITE.

Controlul comportamentului tranzacțional

Controlul comportamentului tranzacțional se realizează prin intermediul a două variabile de sesiune:

1. AUTOCOMMIT ce gestionează momentul la care sunt executate instrucțiunile

1 - (implicit): modificările sunt vizibile imediat;

0 - modificările sunt stocate pe discul local în momentul în care s-a apelat una din instrucțiunile COMMIT sau ROLLBACK;

2. TRANSACTION ISOLATION LEVEL care specifică nivelul de izolare pentru tranzații (gradul de interacțiune cu alte tranzații)

- READ UNCOMMITTED - sunt vizibile modificări nesalvate de către alte tranzații, ceea ce reprezintă o vulnerabilitate față de datele fantomă și citiri irepetabile
- READ COMMITTED - se operează cu valorile stocate pe discul local de către alte tranzații ceea ce ridică probleme legate de citirile irepetabile
- REPEATABLE READ (implicit) - informațiile actualizate de alte tranzații sunt disponibile numai în momentul în care s-a realizat și tranzația din care se solicită datele respective
- SERIALIZABLE - tranzațiile concurente sunt implementate ca și când acestea s-ar desfășura secvențial, asigurându-se astfel faptul că datele obținute sunt cele stocate în mod real pe discul local

Nivelurile de izolare determină modul în care sistemul de gestiune a bazei de date introduce diferitele mecanisme de control al concurenței (cel mai frecvent lacăte cu stări multiple). De exemplu, pe nivelul READ COMMITTED, sunt prevăzute lacăte partajate pentru toate articolele citite, ceea ce împiedică apariția citirilor improprie, dar aceste lacăte sunt eliberate înainte de terminarea tranzației și de aceea, pot rezulta citiri nerepetabile și citiri “fantomă” (eronate).

Pe orice nivel de izolare, inclusiv pe cel mai slab (READ UNCOMMITTED), se folosesc mecanisme de control al concurenței tranzațiilor care previn pierderea actualizărilor. Astfel de anomalii sunt foarte grave, baza de date nu reflectă operațiile care s-au efectuat asupra datelor și nici nu există vreo posibilitate de refacere a acestor pierderi. De aceea nu există nici un nivel de izolare care să permită pierderea actualizării datelor.

Nivelul de izolare	Citire improprie	Citire nerepetabila	Citire fantoma
READ UNCOMMITTED	DA	DA	DA
READ COMMITTED	NU	DA	DA
REPEATABLE READS	NU	NU	DA
SERIALIZABLE	NU	NU	NU

Tabelul 7.1 Nivelurile de izolare a tranzațiilor

Pe toate nivelurile de izolare, cu excepția nivelului SERIALIZABLE, pot să apară diferite anomalii (cele date în tabelul de mai sus), dar aceste anomalii sunt anomalii de citire, care pot fi gestionate de tranzații, și nu anomalii memorate permanent în baza de date. Cu cât nivelul de izolare a tranzațiilor este mai scăzut, cu atât pot să apară mai multe anomalii de actualizare, dar crește gradul de concurență

a execuției și scade probabilitatea de apariție a impasului. De aceea, pentru proiectarea unor tranzații eficiente se recomandă utilizarea unor niveluri de izolare cât mai scăzute, atât cât este posibil pentru ca tranzațiile respective să se execute totuși corect.

Modul de specificare a tranzațiilor

Sistemul MySQL admite trei moduri de specificare a tranzațiilor: tranzații cu autovalidare (*autocommit*), tranzații explicite, tranzații implicite.

- *Tranzațiile cu autovalidare* oferă modul de lucru **implicit** al sistemului, în care nu este necesară nici o instrucțiune de control al tranzațiilor. Toate exemplele de programe studiate anterior, au presupus acest mod de lucru, astfel ca au putut fi realizate *fara precizări* privind tranzațiile. Modul de lucru cu autovalidare este, de asemenea, modul *implicit* și pentru interfața de programare JDBC. (care se va studia în lucrarea nr. 9)
- *Tranzațiile explicite* sunt pornite prin instrucțiunea `BEGIN TRANSACTION`.
- *Tranzațiile implicite* presupun setarea modului implicit prin instrucțiunea `SET IMPLICIT_TRANSACTIONS ON`. După această setare, următoarea instrucțiune SQL reprezintă începutul unei tranzații. Instrucțiunea `SET IMPLICIT_TRANSACTIONS OFF` trece conexiunea respectivă în modul cu autovalidare.

Tranzațiile sunt administrate la nivelul conexiunii unei aplicații client cu serverul bazei de date (per sesiune). În general, sistemele SGBD implementează protocoalele și funcțiile de control al concurenței și gestionează automat execuția tranzațiilor și refacerea datelor, pentru a asigura consistența și integritatea datelor memorate

Simularea tranzațiilor prin operații de blocare

Este posibilă și realizarea de pseudo-tranzații, prin blocarea / deblocarea anumitor privilegii (scriere, citire) pentru alte tranzații la nivel de tabelă, un anumit număr de înregistrări, înregistrare.

Instucțiunile corespunzătoare unor astfel de operații sunt `LOCK TABLES`, respectiv `UNLOCK`

LOCK TABLES

```
tbl_name [[AS] alias] lock_type  
[, tbl_name [[AS] alias] lock_type] ...
```

```
lock_type: {  
  READ [LOCAL]  
  | [LOW_PRIORITY] WRITE  
}
```

UNLOCK TABLES

Se observă că este posibilă blocarea concomitentă a mai multor tabele, fiecare pentru operații diferite:

- blocarea în modul citire: atât tranzația care a realizat blocarea cât și alte tranzații au doar drepturi de citire asupra tabelii respective;
- blocarea în modul scriere: tranzația care a realizat blocarea are atât drepturi de citire cât și drepturi de scriere asupra tabelii respective, în timp ce alte tranzații nu au nici un fel de drepturi asupra acesteia

Detalii suplimentare <http://www.mysqltutorial.org/mysql-transaction.aspx>
și https://www.tutorialspoint.com/dbms/dbms_transaction.htm

III. PROBLEME REZOLVATE

3.1. Se va studia problema consistenței bazelor de date pe exemplul unui sistem de rezervare a locurilor la curse aeriene. Un număr mare de agenți de vânzări vor accesa relațiile care memorează datele de rezervare și vânzare a biletelor de avion. De exemplu, vor exista relațiile:

CURSE(IdCursa, AeroportPlecare, AeroportSosire, Data, NrLocuriLibere)
PASAGERI(IdPasager, Nume, Prenume, Adresa, NrCreditCard)
REZERVARI(IdRezervare, IdPasager, IdCursa)
FACTURI(IdFactura, IdPasager, DataFacturarii, Pret)

Cheile primare și străine au fost marcate, iar semnificația atributelor acestor relații este destul de clar exprimată chiar prin numele lor. Detalii ca: tipul locului rezervat (turist, business, etc), reduceri de plată a biletului (bilet copil, etc.), mai multe rezervări făcute de același client, intervalul de timp dintre rezervare și cumpărarea biletului, posibilitatea ca o rezervare să fie anulată, etc., au fost ignorate, dat fiind că nu modifică fondul problemei de consistență a bazei de date.

Atunci când un agent de vânzări rezervă un loc la o cursă și vinde biletul corespunzător, se efectuează mai multe operații:

1. Se inserează o linie nouă în tabelul PASAGERI, care conține datele pasagerului.
2. Dacă există locuri libere la cursa dorită, atunci se face propriu-zis rezervarea, prin inserarea unei linii noi în tabelul REZERVARI, linie care conține numărul de identificare al pasagerului, numărul de identificare al cursei și (eventual) numărul locului rezervat; altfel, rezervarea este imposibilă.
3. La achitarea biletului se inserează o linie în tabelul FACTURI. Această înregistrare este folosită pentru a tipări o factură, care va fi folosită pentru plata în numerar sau va fi trimisă companiei de cărți de credit.
4. Se emite (tipărește) biletul (pornind de la datele din rezervare și factura corespunzătoare).

Dacă sistemul se defectează după ce s-a executat pasul 2, s-a făcut o rezervare, dar biletul nu a fost facturat și nici emis. Mai rău, dacă defectiunea are loc după ce s-a executat pasul 3, atunci clientului i se trimite factura, dar el nu a primit biletul. Astfel de situații sunt, bineînțeles, inacceptabile. Chiar dacă nu se defectează sistemul, pot să apară probleme dacă baza de date este accesată concurrent de mai mulți utilizatori. De exemplu, dacă doi agenți de vânzări atribuie același loc la doi pasageri diferiți, atunci vor fi probleme la îmbarcarea pasagerilor.

Dacă toate acțiunile aferente unei rezervări ar fi grupate ca o operație indivizibilă (atomică), o parte din problemele arătate mai sus ar dispărea. O operație indivizibilă de acces la baza de date este numită *tranzacție* și ea fie este executată cu succes toate acțiunile și se termină cu o validare a modificărilor efectuate asupra bazei de date (*commit*), fie nu poate efectua (din diferite motive) toate acțiunile și este abandonată și anulată (*abort*, *rollback*).

În cazul în care o tranzacție a fost efectuată cu succes toate acțiunile și este validată, în momentul validării toate modificările efectuate asupra bazei de date devin permanente (durabile), vor fi vizibile altor tranzacții și nu mai pot fi anulate. Până în momentul validării, modificările efectuate de tranzacție au un caracter provizoriu, nu sunt vizibile altor tranzacții și pot fi oricând revocate (anulate).

În cazul abandonării unei tranzacții, execuția acesteia este oprită și efectele tuturor acțiunilor executate până în momentul abandonării sunt anulate, astfel încât baza de date este adusă în starea de dinaintea lansării tranzacției.

În programul următor este prezentat (foarte simplificat) modul de definire a tranzacției de rezervare a biletelor de avion, descrisă printr-o procedură stocată.

Se definește tranzacția de rezervare a biletelor într-o procedură stocată (sp_rezervare) care are ca argumente de intrare datele necesare rezervării (datele pasagerului, ale cursei dorite, etc.) și returnează un șir de caractere care conține un mesaj privind modul de terminare a tranzacției (validată sau anulată).

Procedura stocată de rezervare a biletelor de avion .

```

IF EXISTS (SELECT * FROM dbo.sysobjects
          WHERE name = 'sp_rezervare') DROP PROCEDURE sp_rezervare
DELIMITER
CREATE PROCEDURE sp_rezervare
    @TIdPasager int,@TNum varchar(20),@TPrenume varchar(20), @TAdresa
    varchar(20),@TCard varchar(20), @TPlecare varchar(20),@TSosire
    varchar(20),
    @TData varchar(20),@TPret INT, @TREZULTAT varchar(20) OUTPUT
AS
DECLARE @TIdCursa INT,@TnrLocuri INT

BEGIN TRANSACTION
INSERT INTO PASAGERI VALUES(@TIdPasager,@TNum,@TPrenume,@TAdresa,@TCard) SELECT @TnrLocuri
= NrLocuriLibere, @TIdCursa = IdCursa FROM CURSE
WHERE AeroportPlecare=@TPlecare AND AeroportSosire=@TSosire AND Data=@TData IF @TnrLocuri>0
BEGIN
    INSERT INTO REZERVARI VALUES(@TIdPasager,@TIdCursa)
    UPDATE CURSE SET NrLocuriLibere=@TnrLocuri-1 WHERE IdCursa=@TIdCursa INSERT
    INTO FACTURI VALUES(@TIdPasager,GETDATE(),@TPret)
    COMMIT
    SELECT @TREZULTAT = 'Tranzactie validata'
END
ELSE BEGIN
    ROLLBACK
    SELECT @TREZULTAT = 'Tranzactie anulata' END /DELIMITER

```

In procedura stocată *sp_rezervare* se definește o tranzacție explicită (prin instrucțiunea BEGIN TRANSACTION) care grupează toate operațiile aferente unei rezervări: inserarea în tabelul PASAGERI a unei linii care conține date despre pasagerul respectiv (nume, prenume, etc.); după aceasta, din tabelul CURSE se citește numărul de locuri disponibile la cursa dorită (în variabila @TnrLocuri) și se continuă operațiile de rezervare numai dacă există locuri disponibile, altfel se face anularea tranzacției (ROLLBACK) și parametrul de ieșire @TREZULTAT este setat cu șirul de caractere Tranzacție anulată.

Apelul acestei proceduri se poate face direct ,sau dintr-o aplicație care folosește o interfață de programare.

3.2. Se vor testa implementările propuse pentru baza de date *Bancar* de la adresa http://ftp.utcluj.ro/pub/users/Civan/IBD/2_Laborator/07_Tranzactii pentru care operațiile curente pe cont au fost implementate folosind tranzacții.

IV.PROBLEME PROPUSE

4.1. Definiți proprietățile unei tranzacții și semnificația acronimului ACID din această perspectivă.

4.2. Ce modalități de control a concurenței implementează SGBD-ul MySQL și explicați imaginativ mecanisme de utilizare a acestora.

Care este modul de lucru tranzacțional implicit pentru INNODB- MySQL ?

4.3. Identificați diferențele între nivelurile posibile de izolare a tranzacțiilor READ UNCOMMITTED, READ COMMITTED, REPEATABLE READ, SERIALIZABLE. Care este cel mai restrictiv și de ce?

4.4. Ce semnificație are Autocommit, cum poate fi controlat? Dar Rollback? Câte marcaje de tip SAVEPOINT există, unde pot fi urmărite și ce mecanism specific bazelor de date relaționale implementează acestea?

4.5. Se dă planificarea cu patru tranzacții care urmează (vertical, este marcat timpul):

	T1	T2	T3	T4
1		Rlock A		
2			Rlock A	
3		Wlock B		
4		Unlock A		
5			Wlock A	
6		Unlock B		
7	Rlock B			
8			Unlock A	
9				Rlock B
10	Rlock A			
11				Unlock B
12	Wlock C			
13	Unlock A			
14				Wlock A
15				Unlock A
16	Unlock B			
17	Unlock C			

Se cere:

- să fie construit graful de precedență al planificării. Pe această bază, se va decide dacă planificarea este sau nu este serializabilă. Descrieți algoritmul prin care se obțin ramurile grafului, precum și maniera în care folosiți algoritmul pentru a construi graful.
- Dacă planificarea nu este serializabilă, încercați modificarea ei pentru a o transforma în o planificare serializabilă. Explicați modul în care este făcută modificarea. Prezentați atât noua planificare, cât și noul graf de precedență.
- În cazul în care obțineți o planificare serializabilă, determinați planificarea serială echivalentă folosind procedeul de sortare topologică.

4.6. Fie tranzacțiile T1 și T2, reprezentate în continuare: **T1** Lock A, Lock B, Unlock A, Unlock B; **T2** Lock B, Unlock B, Lock A, Unlock A.

Analizați în câte moduri pot fi planificate tranzacțiile și câte din planificările găsite vor fi serializabile.

4.7. Creați următoarele tabele în baza de date :

CLIENTI(IdClient,Nume,Prenume,DataNasterii,Adresa,NrCreditCard)
 PRODUSE(IdProduce,Categorie,Descriere,PretUnitar,Stoc)
 COS(IdCos, *IdClient*, *IdProduce*,Data,NumarBucati)

Introduceți mai multe linii de date în aceste tabele și scrieti o procedură stocată de realizare a tranzacției de plată a produselor din "coș" de către un client. Verificați funcționarea corectă a programului apelând procedura cu valori care să permită validarea sau anularea tranzacției.